

NHẠC TRỮ TÌNH THÁNG 8/2026 – gđ bác 8, Oklahoma–Mỹ

Lời giới thiệu: tập thơ–nhạc này, series C, August/2026, gồm 17 bài thơ đã được tác giả MĐ Hoàng Dũng phổ nhạc. Kính mời quý vị thưởng lãm những bài thơ sau đây. Trân trọng. -tkd.

o0o

1. EM YÊU

em thường nói vì nợ từ kiếp trước
nên kiếp này đánh phải trả mà thôi
anh mỉm cười, đúng rồi xin trả hết
chớ đừng ngừng tội lỗi đó ai ơi.

em thường hỏi hồng hũ sao lại dính
để giờ này muốn gỡ cũng hồng ra
anh mỉm cười xưa em còn say sóng
nên anh dịu từng bước tháng ngày qua.

em thường trách anh cứ làm em khóc
để đêm buồn nằm nghe tiếng mưa rơi
anh mỉm cười em ơi vì cuộc sống
cho chúng mình cay đắng ngọt đây vơi.

em thường kể những ngày thơ thuở nọ
thích mùi hương hoa sứ cạnh bên nhà
anh mỉm cười phải chi anh có mặt
sẽ hái về kết tặng em vòng hoa.

em thường nhắc bởi vì em chậm bước
nên anh còn vương vấn những tình xưa
anh mỉm cười em luôn là hiện hữu
còn đó là tia chớp những chiều mưa.

em thầm khẽ kiếp này thôi đành lỡ
dấu giàu nghèo cũng chấp nhận mà thôi
anh mỉm cười em yêu... mình vui sống
đón xuân về hạnh phúc ấm bờ môi.

Hoàng Dũng

2. NẾU NGÀY ĐÓ

Nếu ngày đó mình đừng gặp gỡ,
Thì EM ơi, nổi nhớ nào mơ.
Hình như cái thuở ngu ngơ
Một thời si dại vu vơ mộng vàng.

Nếu mưa nắng bên đàng ngăn bước,
Thì EM ơi, nào rước nhớ thương,
Đề rồi ngày tháng đến trường,
Nụ cười e ấp vẫn vương, bất ngờ.

Nếu đừng đợi, đừng chờ trước ngõ,
Thì EM ơi, nào có quen thân,
Từng ngày đưa đón xa gần,
Hình như nắng ấm như xuân đón mời.

Nếu ta chỉ mỉm cười chào hỏi,
Đừng hẹn hò, đừng gọi tên nhau,
Đừng trao môi mộng ngọt ngào
EM ơi, giờ chẳng lao xao ngút ngàn.

Nếu thơ viết từng hàng ngó ngán,
Dấu ngàn trùng, EM vẫn còn đây,
Sáng nay nhìn ngắm mây bay
Gọi thầm dĩ vãng đông đầy thuở si.

Hoàng Dũng

3. HẠ BUỒN TRƯỜNG CŨ

Đã lâu lắm không thăm phượng nở
Vật nắng hè nhắc nhở năm nao
Hoa rơi tưới mộng tình trao
Hôn lên mái tóc, dạt dào tơ duyên

Hè đỏ lửa, thuyền quyên bỏ ngõ
Áo trắng buồn, sách vở ngán ngơ

Tình người bật gốc vu vơ
Thâm in kỷ niệm, hồn thơ lỡ làng

Nhớ từ thuở, dọc ngang ngang dọc
Giữ trường yêu, gắm vóc Sơn Hà
Phượng buồn rũ hạt lệ sa
Cài lên tà áo, ngọc ngà tình thơ

Năm tháng dài, thâm mơ trĩu nhớ
Áo thư sinh dang dở đợi chờ
Dòng sông bạc nước bơ phờ
Vỡ màu áo trắng, thân thờ đời non

Đời lia xứ mỗi mòn tóc rũ
Tháng năm mờ, ảo nhủ nợ khô
Quốc kêu lơ lửng ven hồ
Bạn bè xa cách, thầy cô lạc loài.

Trương Hiếu

4. EM LÀ VÂN THƠ

EM cô thôn nữ đẹp như mơ,
Chợt đến trong thơ thật bất ngờ,
Để những chiều về ươm giấc mộng,
Từng vần thơ nhỏ chút vu vơ.

EM vốn là thơ của thế gian,
Ru bao thi sĩ mộng thu vàng,
Để mong tìm lại vần thơ nhỏ,
Gởi gió bay xa khắp mọi làng.

EM là nét chữ trong thơ đó,
Ươm tháng ngày buồn anh dệt mơ,
Để bắt kịp đời trong nhịp thở,
Dẫu rằng ngày tháng mãi ngu ngơ.

EM cô thôn nữ trời đan mộng,
Ru khách đa tình thêm vẩn vương,
Ươm tháng năm dài bao ước vọng,
Dẫu đời mỗi đưa cách ngàn phương.

EM là nắng âm quỵện xuân sang,
Nhắc nhở trong anh giấc mộng vàng,
Của thuở học trò nhiều dấu ái,
Lâu rồi còn đó nỗi buồn mang.

EM là nỗi nhớ kết vần thơ,
Anh mãi mê say đến đại khờ,
Viết những lời nồng, đêm vắng lặng,
Gởi người bạn nhỏ những vu vơ.

EM vốn là trăng với rượu mềm,
Ru đời khắc khoải mộng từng đêm,
Từng mùa xuân đến, mùa xuân đến,
Chan chứa tình thơ với nỗi niềm.

EM cô tiên nữ chốn Thiên Đình,
Anh gã si khờ đứng lặng thinh,
Chỉ biết mơ thôi trong giấc ngủ,
Năm canh mộng đẹp của riêng mình.

Hoàng Dũng

5. TẶNG EM

Tôi cứ tưởng tình xa nào trở lại,
Bởi thời gian đi mãi biết tìm đâu.
Chợt hôm nay trong khoảnh khắc nhiệm màu,
Cành khô héo nụ mầm như khởi sắc.

Tôi cứ tưởng trong đêm dài huyền hoặc,
Những vì sao đơn lẻ lạc nơi xa,
Đã qua rồi ngày tháng đượm hương hoa,
Nay trăng sáng tung bùng như mở hội.

Tôi cứ tưởng bước chân xưa rất vội,
Đã lạc rồi trong khói lửa binh đao,
Tháng năm buồn nơi đất khách lao đao,
EM chợt đến mang nụ cười thanh khiết.

Tay chép vội từng lời thơ tha thiết,

Tạ ơn đời cô gái Việt dễ thương,
Tạ ơn EM, mang chất ngọt quê hương,
Dem ánh nắng tươi hồng bao nét đẹp.

Tình tri kỷ nàng thơ về khép nép,
Áo trắng ơi, ta cùng chép đồng thi,
Kể nhau nghe từng vụng dại khờ si,
Của một thuở sân trường đầy hoa mộng.

Hoàng Dũng

6. TRƯỜNG YÊU KỶ NIỆM

Lâu quá chưa lần về thăm lại,
Mái trường yêu thuở đại năm nao,
Hàng cây phượng đỏ lao xao,
Hứng trời u ám, gió gào nắng mưa.

Thầy cô nay lựa thừa đầu bạc,
Ở quê nhà hay lạc nơi đâu,
Thế thời gieo lắm ưu sầu,
Xứ người buồn nhớ, mắt sâu lệ dài.

Trường yêu ơi! Hình hài thuở đó,
Đứng chờ ta, hay bỏ thay tên,
Trăng soi đỉnh mộng lên đèn,
Rũ chân áo trắng, gập ghềnh bể dâu.

Bạn bè xưa, từ lâu không gặp,
Chưa lần nào họp mặt chúc nhau,
Những lời xóa vết buồn đau,
Cho hoa tình nở muôn màu đẹp tươi.

Ôi nhớ quá mấy mươi hạ biệt,
Buổi chia ly không kịp vẫy chào,
Sông sâu núi biếc ghen ngào,
Cánh chim lìa xứ, thâm trao nợ hồng.

Trương Hiếu

7. SÀI GÒN ƠI, NIỀM SAY

Sài Gòn kỷ niệm xưa
Trong ký ức chiều mưa
Gọi vắn vương ngày cũ
Hỏi người có nhớ chưa

Đường Duy Tân rợp lá
Cửa sổ mở nghiêng nghiêng
Nắng trưa như mật ngọt
Rơi nhẹ lên mái hiên

Sài Gòn ơi, niềm say
Sài Gòn ơi, niềm say
Một tấm lòng thẳng thắn
Một vòng tay rất đầy

Sài Gòn ơi, niềm say
Sài Gòn ơi, niềm say
Chén cơm cùng bao bọc
Thành người nhà mỗi ngày

Góc phố có ly đá
Một lời chỉ đường xa
Người dừng ghé qua cửa
Cũng hóa thành thân mà

Ai loay hoay lạc bước
Có bàn tay đưa ra
Như thể điều biết trước
Như hơi thở trong nhà

Nắng giữ màu trên ngõ
Mà không làm ai khô
Phố chạy nhanh, phố mở
Vẫn thông dong như mơ

Tình người như quen biết
Trong tiếng chào đầu hôm
Từng ánh mắt tha thiết
Như tình nghĩa làng thôn

Tôi đi qua bao phố
Vẫn nghe mùi chiều mưa
Một thành phố rộng rãi
Mà ôm người rất vừa

Có những điều không gọi
Mà ai cũng nhận ra
Sự tử tế lặng lẽ
Giữ hồn người gần xa.

Hoàng Dũng

8. BẾN SÔNG QUÊ CŨ

Trên ghe mộc mạc lững lờ,
Xuôi theo con nước đôi bờ phù sa,
Mẹ chèo qua bến chợ xa,
Cha ngồi vớ lưới, bóng nhà nghiêng nghiêng.

Cánh đồng cò trắng triền miên,
Trâu đi thong thả giữa miền nắng lên,
Mục đồng chân đất gọi tên,
Nghe vang tiếng sáo bên thềm gió bay.

Tuổi thơ gom lại từng ngày,
Trong câu ru ngọt theo mây cuối trời,
Xa quê càng nhớ đầy vơi,
Nhớ từng con rạch, nhớ người, nhớ sông.

Trò chơi bịt mắt ngoài sân,
Nhảy dây đá dế cười vang khắp nhà,
Thả diều đón gió chiều tà,
Tạt lon, đánh đáo, rộn mà nhớ thương.

Bà ba chiếc áo thân thương,
May may vá vá, theo đường chỉ hoa,
Công dung ngôn hạnh đậm đà,
Phụ cha giúp mẹ, dạy em trẻ hiền.

Bên hiên chú bác văn chương,
Rượu cay chén nhỏ, thơ đường đầy đũa,

Chén trà bốc khói sớm trưa,
Tiếng đàn ai vọng ngập mùa tuổi thơ.

Dù xa xôi cách mấy hao,
Lòng tôi còn trĩu một màu phù sa,
Nghe câu hò giữa trời đêm,
Cho lòng thôi lạc giữa miền xa xăm.

Hoàng Dũng

9. TẤM THẺ BÀI

Tấm thẻ bài ơi,
Bạn nhỏ bằng nhôm,
Góc tròn đơn sơ,
Mà nặng cả đời tôi.

Tôi đeo bên ngực,
Qua mưa bom lửa đạn,
Qua những bước chân dài,
Gìn giữ một trời xanh.

Tấm thẻ bài ơi,
Tên họ tôi còn đó,
Nhóm máu tôi còn đó,
Số quân tôi còn đây.

Để mai này gục ngã,
Người sau còn nhận ra,
Tôi đã từng là ai,
Giữa cuộc chiến phong ba.

Tấm thẻ bài ơi,
Bạn ở bên tôi mãi,
Tấm thẻ bài ơi,
Giữ hộ đời tôi lại.

Tấm thẻ bài ơi,
Cho người sau còn nhớ,
Có một người lính trẻ,
Đã đi qua chiến tranh này.

Bạn theo tôi bốn vùng,
Từng khói bom vết cháy,
Từng vai áo sương đêm,
Từng trán nắng đổ đầy.

Bạn nằm im rất nhỏ,
Mà theo từng nhịp thở,
Theo tôi lúc đi xa,
Theo tôi khi chạm mộ.

Tám thẻ bài ơi,
Bao đôi tay góa bụa,
Đã ôm bạn mà khóc,
Bên nấm đất còn thơm.

Họ quỳ trong mưa bụi,
Gọi tên người đã khuất,
Nhìn bạn như nhìn lại,
Một người không trở lại.

Mấy chục năm rồi đó,
Đất khách chiều buồn yên,
Tôi mở ngăn tủ cũ,
Thấy lòng mình run lên.

Bạn vẫn nằm yên đó,
Mà như vừa mới đeo,
Như còn nghe tiếng gọi,
Từ những năm đạn reo.

Tám thẻ bài ơi,
Người bạn thân thương ấy,
Tôi nâng trong tay này,
Mà nghe ghen cả ngày.

DũngKBC3119

10. LÍNH VÀ EM MƯỜI SÁU

Em mười sáu nằm trong tay anh

Nặng như lời thề giữa mùa bom đạn
Đêm hành quân qua triền sông lạnh
Ánh mắt quê nhà còn cháy trong tim

Áo trận sờn vai, giày lấm bùn xa
Mà chân vẫn bước không hề quay lại
Nghe tiếng đạn bay xé ngang trời
Anh nhớ tuổi xanh, nhớ mái trường yêu

Đi qua khói, đi qua mưa
Sân trường đổ mồ hôi
Chiến trường bớt đổ máu
Đi qua những ngày không tên
Tim anh dội nhịp quân hành
Gọi nhau, gọi nhau tiến lên

Có người ngã xuống bên bờ đê cạn
Có người còn hát giữa bãi lửa hồng
Anh nhặt nỗi đau vào trong ngực áo
Để mai đi tiếp, để giữ non sông

Mẹ đứng bên hiên nhìn về cuối ngõ
Em thơ còn ngủ giữa tiếng pháo rền
Trời xa mù bụi, đường xa hun hút
Mà lòng trai trẻ chẳng chịu ngồi yên

Nếu mai này tóc bạc màu sương
Anh còn nghe chân mình qua bãi chiến
Một thời trai trẻ, một ngày mũ đỏ
Để quê hương còn đứng yên lành

Một màu sắc áo, giữ mãi trong tim
Huynh đệ chi binh, chiến hữu xưa ơi.

Mấy chục năm qua rồi, còn mãi nơi đây
Luôn nhớ từng ngày Em mười sáu ơi.

DũngKBC3119

11. MŨ ĐỎ OI

Ngày xưa vai sát vai,
Qua gió sương trận mạc,
Áo trận hoa dù oai,
Chung một trời đạn bay.

Giữ từng tấc đất này,
Cho hậu phương no ấm,
Chia nhau bao gạo sây,
Chia nhau hơi thuốc ấm.

Mưa lạnh phố Huế xưa,
Uớt vai mà không chạnh,
Một ngày mũ đỏ thôi,
Cả đời còn đứng cạnh.

Giờ xa quê vẫn nhớ,
Mắt nhìn nhau thân yêu,
Bao người nằm lại đó,
Bao người thương tật nhiều.

Mỗi sáng ngày thứ Ba,
Quán quen ta chờ nhau,
Ly cà phê nóng hổi,
Lòng mừng tay vẫy chào.

Ngồi kể chuyện sinh tử,
Khi còn khoác áo trận,
Chuyện vui buồn đời lính,
Nghe mà cay buồn hận.

Nhắc, nhắc tên người bạn cũ,
Đã nằm sâu dưới đất,
Nhắc người tù đày xa,
Nhắc người thất lạc mất.

Bàn tay nào còn đó,
Nắm tay nhau thật chặt,
Dẫu trời long đất lở,
Tình này không mất được.

Nếu mai một người yếu,
Thì mình dìu nhau đứng,
Nếu mai một người buồn,

Thì mình ngồi bên cạnh.

Sau mấy mươi năm rồi,
Vẫn còn nguyên lời hứa,
Sống trên xứ lạ này,
Mà lòng không đổi thay.

Những cánh thiên thần đó,
Ngồi bên ly cà phê,
Nhắc nhau câu năm cũ,
Nhắc nhau mãi câu thề.

DũngKBC3119

12. NẮNG HẠ TRƯỜNG XƯA

Vọng nhớ trường xưa nắng hạ,
Từ miền xứ lạ tha hương,
Cánh chim lìa tổ ngàn phương,
Ngắm về đất Mẹ, thê lương mỗi chiều.

Trường rũ quanh hiu vắng vẻ,
Phượng hờn lặng lẽ ngẩn ngơ,
Mái trường rêu phủ nhạt mờ,
Liêu xiêu mưa nắng, bơ vơ náo nê.

Vận mặt! hề hề nước rủ,
Trường buồn đổi chủ thay tên,
Thầy cô, bằng hữu gập ghềnh,
Ven rừng góc phố, lênh đênh cuộc đời.

Thời thế thế thời sâu động,
Trống trường ngân vọng bi thương,
Mặc cho núi bạc đoạn trường,
Tin yêu ấp ủ, vấn vương đợi chờ.

Buồn nhớ hồn thơ phượng rũ,
Trường xưa vọng nhủ Quốc than,
Bên bờ viễn xứ mây hàn,
Mặt tình áo trắng, sử xanh nát nhàu!

13. THIÊN THẦN MŨ ĐỎ

Bao năm rồi nơi xứ người
Tóc đã bạc như mây trôi.
Ta còn nghe trong giấc ngủ
Tiếng chân rừng của một thời

Đường hành quân qua suối sâu
Vai kề vai không rời nhau
Miếng gạo sấy chia làm đôi
Điều thuốc chia hơi ngọt ngào

Trời núi lạnh áo ướt sương
Mà lòng vẫn sáng như gương
Tuổi 20 đi theo khói súng
Một đời chưa kịp bình thường

Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Ta còn nhớ, ta còn nhớ
Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Một thời sống chết bên nhau

Áo hoa rừng hôm nay
Trong tim ta chưa phai
Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Anh em mình còn đây

Có người nằm lại khe sâu
Có người cụt mất tay chào
Có người về nhà ngơ ngác
Nửa thân người vẫn còn đầy đau

Ta đã đi qua những ngày
Nhìn tuổi xanh rơi từng ngày
Bước chân nào qua bão đạn
Cũng nghe lòng mình gọi tên ai

Mù Đỏ nghiêng trong mưa bay
Mắt còn cay đến hôm nay

Một đời quý nhau như ruột thịt
Qua từng trận đánh qua từng ngày

Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Ta còn nhớ, ta còn nhớ
Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Một thời sống chết bên nhau

Áo hoa rừng hôm nay
Trong tim ta chưa phai
Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Anh em mình còn đây

Giờ ta ở một phương trời
Mỗi mùa mưa như gọi mời
Tên đồng đội theo gió núi
Rơi vào lòng giọt sầu rơi

Nếu mai này còn có dịp
Xin cho gặp lại anh em
Đứng bên nhau trên đồi cũ
Cười như thuở ấy chưa quên

Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Ta còn nhớ, ta còn nhớ
Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Một đời để quý mến nhau

Áo hoa rừng vẫn đây
Dù năm tháng đổi thay
Thiên Thần Mũ Đỏ ơi
Tình mình vẫn không phai./.

DũngKBC3119
Hoàng Dũng

14. NHỚ ANH CHIẾN SĨ CỘNG HÒA

Ta hẹn về đây tay bắt chào,
Hàn huyền tâm sự chuyện hôm nao,
Cờ–Vàng–Sọc–Đỏ hồn non nước,

Ta quyết ghi lòng đến mãi sau.

Nhớ anh áo trận bạc màu,
Rừng sâu truy giặc, chiến bào đẫm sương.
Anh đi gìn giữ quê hương,
Thân trai thời loạn, sa trường máu loang.

Nhớ anh nón đỏ hiên ngang,
Áo Hoa giấy trận, dẹp tan quân thù.
Thiên Thần mở rộng cánh Dù,
Một lòng "Cố Găng" mịt mù rừng sâu.

Nhớ anh nơi Phú Vân Lâu,
Mũ xanh viết sử, nâng cao ngọn cờ.
Thủy Quân Lục Chiến người chờ,
Cổ Thành Quảng Trị, xoá mờ thương đau.

Nhớ anh lính trận mũ nâu,
Lời thề Sát Cộng tuyến đầu xông pha.
Chiến trường dậy tiếng hoan ca,
Oai nghi một thuở: Cọp Ba Đầu Rắn.

Nhớ anh Thiết Giáp xe tăng,
Nón đen oai dũng cản ngăn bước thù.
Bao lần danh trấn biên khu,
Phá tan mưu giặc, anh chu vện phần.

Nhớ anh lính chiến Không Quân,
Đội bom phá giặc trăm lần hiểm nguy.
Sá gì sinh tử biệt ly,
Một thời bay lượn, Quân Kỳ thoả trông.

Nhớ anh Thủy Thủ biển sông,
Hiên ngang nón trắng, tang bồng chí trai.
Ngày đêm truy giặc miệt mài,
Vui cùng sông nước, sáng tài sử xanh.

Nhớ anh Biệt Kích hùng anh,
Âm thầm phá giặc, lưu danh với đời.
Bình Long anh dũng một thời,
Máu xương trải rộng, một đời chiến binh.

Nhớ anh lính trận Bộ Binh.

Bốn vùng chiến thuật, đậm tình quê hương.
Xông pha lửa đạn gió sương,
Mang niềm hạnh phúc, an phương mọi nhà.

Nhớ anh Chiến Sĩ Cộng Hòa,
Tri ân anh giữ quê nhà bình an,
Chung tay nâng ngọn Cờ-Vàng,
Tri ân anh lính hiên ngang kiên cường,

Nhớ anh Chiến Sĩ quật cường,
Không quên Tổ Quốc Quê Hương sáng ngời.
Xứ người lòng quyết một lời,
Ngày về quang phục, xây đời bình an.

DũngKBC3119
Hoàng Dũng

15. MỘT THOÁNG VU VƠ

Sông ơi, còn nhớ bóng đò?
Nhớ con trăng cũ, giọng hò ngày qua?
Mật mờ cuối nẻo đường xa,
Bước chân mỗi mật, lòng tha thiết buồn.

Ngập ngừng con nước nhẹ tuôn,
Tìm trong ký ức cội nguồn nơi đâu,
Bờ đê hoang vắng chìm sâu,
Giọt mưa tí tách rửa nhau chợt về.

Tình xưa ray rứt tái tê,
Người ơi, nỗi nhớ cơn mê ngập tràn,
Thu ơi, đưa tiễn lá vàng,
Đưa ta lạc lối, tình càng xa xôi.

Mây buồn lãng đãng nhẹ trôi,
Vẫn vơ vẩn vắng mình tôi trên đường,
Giọt sầu theo gió vẩn vương,
Đôi nhìn phố vắng lòng tương tư người.

Tìm đâu môi thắm nụ cười,
Cho ta thấy lại, một đời bên nhau,

Trăng ơi, chớ vội đi mau,
Để ta nhắc mãi từng câu thơ nồng.

Gởi về một đóa hoa hồng,
Uớp sương khuya lạnh bên dòng đời xa,
Vườn xinh rộn nở ngàn hoa,
Tôi nhìn ngơ ngác, mộng đà bay cao.

Thôi thì chân bước vẫy chào,
Gió ơi, tôi gởi dạt dào mến thương.

Hoàng Dũng

16. MỘT THỜI HOA TUỔI MỘNG

Tôi là gã si tình luôn ngớ ngẩn,
Nên cả đời lận đận nhớ vu vơ,
Những chiều thu nhạt nắng đến ơ hờ,
Rồi lại khẽ gọi buồn bao luyến tiếc.

Tôi là gã yêu thơ nên mãi miết,
Nhớ về EM và viết cả trời thương,
Thuở oà yêu thơ mộng dưới mái trường,
Đầy hoa phượng trải đều trên lối nhỏ.

Tôi là gã chậm chân nên đứng ngó,
Đã xa rồi, còn đó những vắn thơ,
Áo trắng ơi, thương quá tuổi mộng mơ,
Thời ly loạn cách chia mình đôi ngã.

Tôi là gã ươm mơ nơi phố lạ,
Thu đến rồi đang nhuộm lá tương tư,
Nhớ tuổi hoa trong nỗi nhớ mệt như,
Thương ba chữ giữ hoài không dám nói.

Thu xứ lạ, tình thơ như mời gọi,
Kỷ niệm buồn đang nhức nhối tim cô,
Từng dòng thơ tô đậm tháng ngày trôi,
Ôi thương quá, một thời hoa tuổi mộng.

Hoàng Dũng

17. Tạc Dạ Nghìn Sau

Anh vẫn đứng đó giữa ngàn mây gió
Nơi non cao hun hút bóng trăng gầy
Tôi em gái nhỏ của ngày xưa ấy
Nợ một tiếng chào theo gió xa bay

Lời chưa ngỏ đã hóa thành hương nhẹ
Gửi tâm tình vào thăm thẳm ngàn sao
Dầu bụi đời có nhuộm bạc mái đầu,
Ký ức cũ vẫn dạt dào như mới

Mảnh áo chinh nhân sờn vai bạc lối
Màu gió sương in dấu vết thời gian
Nhưng tình em giữa thế sự ngồn ngang
Vẫn son sắt chưa một lần phai nhạt

Khoảng cách xa xôi trùng dương bát ngát
Chẳng ngăn được lòng hướng phía non cao
Mãi mãi là người yêu lính năm nào
Vẫn trọn một đời... tạc dạ nghìn sau...!

Kim Oanh

Hoàng Dũng/DũngKBC3119

*Nguồn: Internet eMail by **mđ hoàng dũng** chuyển*

*Đăng ngày thứ Bảy, August 8/2026
tkd, Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*